

KONVENCIJA O ZABRANI PROTUPJEŠAČKIH MINA

Napomena Uredništva

U Ottawi (Kanada), 3. i 4. prosinca 1997. godine, predstavnici 121 zemlje potpisali su Konvenciju o zabrani uporabe, uskladištenja, proizvodnje i transfera protupješačkih mina i o njihovom uništenju kojom je otpočela posljednja etapa zabrane ovog opasnog oružja koje svoje žrtve nalazi i u poslijeratnoj Hrvatskoj. Protupješačke mine tako su se našle u skupini oružja kao što su kemijska oružja (npr., bojni otrovi), ekološka oružja i bakteriološka oružja a čiju proizvodnju, trgovinu i uporabu međunarodno ratno pravo apsolutno i bezuvjetno zabranjuje. Hrvatsku državnu delegaciju na potpisivanju Konvencije predvodio je zamjenik ministra vanjskih poslova dr. Ivo Sanader, a svečanom činu nazočni su bili i dr. Ozren Žunec i Albert Kapović kao predstavnici hrvatskih nevladinih organizacija koje se zalažu za zabranu kopnenih mina. Da bi Konvencija stupila na snagu, potrebno je da je u svojim predstavničkim tijelima ratificira 40 zemalja. Iznimno veliki odziv zemalja treba pripisati ne samo rastućoj svijesti o podmuklosti ovog oružja i njegovom dugotrajnom smrtonosnom djelovanju koje pogađa prvenstveno civile, nego i iznimnoj ulozi koju je u senzibiliziranju svjetske javnosti imala Međunarodna kampanja za zabranu kopnenih mina, asocijacija više stotina nevladinih udruga s koordinatoricom gospođom Jody Williams na čelu (Nobelova nagrada za mir 1997. godine). Za žaljenje je da neke zemlje, poput Sjedinjenih Američkih Država, Rusije, Kine, Izraela i Finske Konvenciju nisu potpisale, opravdavajući to različitim razlozima, povezanim uglavnom s problemima nacionalne sigurnosti. Zbog posebne značajnosti Konvencije kao i zbog njezinih mnogobrojnih odredbi koje su značajne za procese razminiranja u Hrvatskoj, donosimo njezin neslužbeni prijevod.

KONVENCIJA O ZABRANI UPORABE, USKLADIŠTENJA, PROIZVODNJE I TRANSFERA PROTUPJEŠAČKIH MINA I O NJIHOVOM UNIŠTENJU

Preambula

Države potpisnice,

Odlučne da stanu na kraj patnjama i žrtvama izazvanim protupješačkim minama koje svakog tjedna ubijaju i sakate stotine ljudi, uglavnom nedužnih i bespomoćnih civila a posebice djece, ometaju gospodarski razvitak i obnovu, sprječavaju povratak izbjeglica i prognanika i imaju druge teške posljedice godinama nakon postavljanja,

Uvjerene u potrebu da učine sve što je u njihovoj moći kako bi učinkovito i usklađeno pridonijele suočavanju s izazovom uklanjanja protupješačkih mina postavljenih diljem svijeta te kako bi osigurale njihovo uništenje,

Želeći poduzeti sve što je u njihovoj moći u pružanju potpore za skrb i rehabilitaciju, uključujući društvenu i ekonomsku reintegraciju žrtava mina,

Uviđajući kako bi potpuna zabrana protupješačkih mina također bila značajna mjera izgradnje povjerenja,

Pozdravljajući usvajanje *Protokola o zabranama ili ograničenjima uporabe mina, mina iznenađenja i drugih naprava s izmjenama i dopunama od 3. svibnja 1996. godine, u dodatku Konvenciji o zabranama ili ograničenjima uporabe određenih konvencionalnih oružja za koja se može smatrati da nanose pretjerane povrede ili da imaju nadeskriminatorne učinke*, te pozivajući na brzu ratifikaciju *Protokola* od strane svih Država koje to još nisu učinile,

Pozdravljajući, također, Rezoluciju br. 51/45 S Glavne skupštine Ujedinjenih naroda od 10. prosinca 1996. godine kojom se od svih Država traži da energično teže učinkovitom i zakonski obvezujućem međunarodnom sporazumu o zabrani uporabe, uskladištenje, proizvodnje i transfera protupješačkih mina,

Pozdravljajući nadalje mjere poduzete proteklih godine, kako unilateralno tako i multilateralno, u cilju zabrane, ograničenja ili obustave uporabe, uskladištenja, proizvodnje i transfera protupješačkih mina,

Naglašavajući ulogu savjesti javnosti u podupiranju načela čovječnosti, o čemu svjedoči poziv na potpunu zabranu protupješačkih mina, te odajući priznanje naporima što ih u tu svrhu poduzimaju Međunarodni pokret Crvenog križa i Crvenog polumjeseca, Međunarodna kampanja za zabranu mina i brojne nevladine organizacije širom svijeta,

Podsjećajući na deklaraciju iz Ottawe od 5. listopada 1996. godine i onu iz Bruxellesa od 27. lipnja 1997. godine kojima se od međunarodne zajednice traži ugovaranje međunarodnog i pravno obvezujućeg sporazuma kojim se zabranjuje uporaba, uskladištenje, proizvodnja i transfer protupješačkih mina,

Ističući poželjnost poticanja svih Država pristupanju *Konvenciji*, i odlučne neumorno djelovati na promicanju njezine univerzalizacije u svim relevantnim forumima uključujući, uz ostalo, Ujedinjene narode, Konferenciju o razoružavanju, regionalne organizacije i skupine, te konferencije za reviziju *Konvencije o zabranama i ograničenjima uporabe određenih konvencionalnih oružja za koja se može smatrati da nanese pretjerane povrede ili da imaju nediskriminatorne učinke*.

Polazeći od načela međunarodnog humanitarnog prava da pravo strana u oružanom sukobu na izbor načina i sredstava ratovanja nije neograničeno, te od načela kojim se u oružanim sukobima zabranjuje korištenje oružja, projektila, materijala i načina ratovanja koji po svojoj naravi izazivaju ozljede ili nepotrebnu patnju, kao i od načela da se mora praviti razlika između civila i boraca,

Sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
Opće obveze

1. Svaka Država potpisinica obvezuje se da nikada ni pod kojim okolnostima neće:
 - a) koristiti protupješačke mine;
 - b) razvijati, proizvoditi, na drugi način nabavljati, uskladištavati, čuvati ili ustupati bilo kome, izravno ili neizravno, protupješačke mine;
 - c) pomagati, poticati ili navoditi ni na kakav način bilo koga da se upušta u bilo koju djelatnost zabranjenu Državama potpiscicama ove *Konvencije*;
2. Svaka Država potpisnica obvezuje se uništiti ili pobrinuti se za uništenje svih protupješačkih mina u skladu s odredbama ove *Konvencije*.

Članak 2.
Definicije

1. "Protupješačka mina" znači mina konstruirana tako da eksplodira u nazočnosti, blizini ili pri dodiru s nekom osobom i koja će onesposobiti, raniti ili ubiti jednu ili više osoba. Mine konstruirane tako da se detoniraju u prisutnosti, blizini ili pri dodiru s vozilom a ne čovjekom, koje su opremljene napravama protiv deminiranja, ne smatraju se protupješačkim minama iz razloga što su tako opremljene.
2. "Mina" znači streljivo namijenjeno postavljanju ispod, na ili u blizini zemljišta ili druge površine, kako bi eksplodiralo u nazočnosti, blizini ili pri dodiru s nekom osobom ili vozilom.
3. "Naprava protiv deminiranja" znači naprava namijenjena zaštiti neke mine, koja je dijelom te mine, povezana s njom, pričvršćena uz nju ili postavljena ispod nje, a aktivira se pri pokušaju manipuliranja ili drugog namjernog onesposobljavanja mine.
4. "Transfer" obuhvaća, osim fizičkog premještanja protupješačkih mina na ili sa nacionalnog teritorija, prijenos prava vlasništva i nadzora nad minama, ali ne obuhvaća ustupanje teritorija na kojem su postavljene protupješačke mine.
5. "Minirano područje" znači područje koje je opasno zbog prisutnosti ili sumnje na prisutnost mina.

Članak 3.
Iznimke

1. Neovisno o općim obvezama iz članka 1. dopušteno je čuvanje ili ustupanje izvjesnog broja protupješačkih mina radi otkrivanja i obuke na otkrivanju mina,

razminiranju ili o tehnikama uništavanja mina. Količina takvih mina ne smije prijeći najmanji broj neophodno potreban za gore navedene svrhe.

2. Dopusšten je prijenos protupješačkih mina u svrhu uništenja.

Članak 4.

Uništenje uskladištenih protupješačkih mina

Izuzev onog što je predviđeno člankom 3. svaka Država potpisnica obvezuje se uništiti ili osigurati uništavanje svih uskladištenih protupješačkih mina koje ima u vlasništvu ili posjedu ili koje su pod njenom jurisdikcijom ili njenim nadzorom, u najkraćem roku ali najkasnije četiri godine nakon stupanja ove *Konvencije* na snagu za tu Državu potpisnicu.

Članak 5.

Uništavanje protupješačkih mina u miniranim područjima

1. Svaka Država potpisnica obvezuje se uništiti ili osigurati uništavanje svih protupješačkih mina u miniranim područjima pod njenom jurisdikcijom ili njenim nadzorom u najkraćem roku ali najkasnije deset godina nakon stupanja ove *Konvencije* na snagu za tu Državu potpisnicu.
2. Svaka Država potpisnica dužna je uložiti sve napore kako bi utvrdila sva područja pod svojom jurisdikcijom ili svojim nadzorom u kojima se zna ili sumnja da su postavljene protupješačke mine i pobrinuti se u najkraćem roku da se granice područja miniranog protupješačkim minama obilježe, stave pod nadzor i zaštite ogradom ili na drugi način kako bi se učinkovito isključili civilni sve dok se ne unište sve protupješačke mine na tom području. Obilježavanje valja obaviti u najmanju ruku prema standardima izloženim u *Protokolu o zabrani ili ograničenjima uporabe mina, mina iznenadenja i drugih naprava, s izmjenama i dopunama od 3. svibnja 1996.*, u dodatku *Konvenciji o zabranama i ograničenjima uporabe određenih konvencionalnih oružja za koja se može smatrati da nanose pretjerane povrede ili da imaju nediskriminatorne učinke*.
3. Ako Država potpisnica smatra da neće biti u stanju uništiti ili osigurati uništenje svih protupješačkih mina iz stavka 1. u navedenom roku, može skupu Država potpisnica ili revizijskoj konferenciji podnijeti zahtjev za produljenje roka dovršenja uništenja takvih protupješačkih mina i to za vrijeme od najviše deset godine.
4. Svaki zahtjev mora sadržavati:
 - a) trajanje predloženog produljenja;
 - b) detaljno obrazloženje razloga predloženog produljenja, uključujući:
 - (i) pripremu i stanje radova u sklopu nacionalnog programa razminiranja;

- (II) financijska i tehnička sredstva na raspolaganju Državi potpisnici za uništenje svih protupješačkih mina; i
- (III) okolnosti što ograničavaju sposobnost Države potpisnice da uništi sve protupješačke mine u miniranim područjima;
- c) humanitarne, društvene i gospodarske posljedice takoga produljenja kao i posljedice na okoliš;
- d) sve druge podatke u svezi sa zahtjevom za predloženo produljenje.
5. Skup Država potpisnica ili revizijska konferencija, uzimajući u obzir čimbenike sadržane u stavku 4, procjenjuje zahtjev i odlučuje većinom glasova nazočnih Država potpisnica i glasovanjem hoće li odobriti zahtjev za produljenje roka.
6. Takvo se produljenje može obnoviti podnošenjem novog zahtjeva prema stavcima 3. 4. i 5. ovog članka. Uz zahtjev za daljnje produljenje roka, Država potpisnica dužna je podnijeti odgovarajuće dodatne podatke o onome što je poduzeto u ranije produljenom roku slijedom ovog članka.

Članak 6.

Međunarodna suradnja i pomoć

1. U ispunjavanju svojih obveza temeljem ove *Konvencije* svaka Država potpisnica ima pravo kad je to izvedivo, tražiti i primati pomoć drugih Država potpisnica u opsegu u kojem je to moguće.
2. Svaka Država potpisnica obvezuje se olakšavati i imat će pravo sudjelovati u najpotpunijoj mogućoj razmjeni opreme, materijala, znanstvenih i tehničkih podataka u svezi s provedbom ove *Konvencije*. Države potpisnice ne smiju nametati prekomjerna ograničenja na odredbu o opremi za raščišćavanje mina i s time povezane tehnološke podatke u humanitarne svrhe.
3. Svaka Država potpisnica koja je to kadra, dužna je pružiti pomoć za skrb i rehabilitaciju te društvenu i ekonomsku integraciju žrtava mina te programe osvještavanja o opasnosti od mina. Takva se potpora može pružiti, uz ostalo, putem sustava Ujedinjenih naroda, međunarodnih, regionalnih društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca i njihovog Međunarodnog saveza, nevladinih organizacija, ili na bilateralnoj osnovi.
4. Svaka Država potpisnica koja je to kadra, dužna je pružiti pomoć u raščišćavanju mina i srodnim djelatnostima. Takva se potpora može pružiti, uz ostalo, putem sustava Ujedinjenih naroda, međunarodnih ili regionalnih oorganizacija ili ustanova, nevladinih organizacija ili ustanova, ili na bilateralnoj osnovi, ili putem doprinosa Dobrovoljnoj novčanoj zakladi Ujedinjenih naroda za potporu pri raščišćavanju mina, ili drugim regionalnim fondovima što se bave razminiranjem.

5. Svaka Država potpisnica koja je to kadra, dužna je pružiti potporu uništenju uskladištenih protupješačkih mina.
6. Svaka Država potpisnica obvezuje se pružati podatke za bazu podataka o uklanjanju mina osnovanu u okviru sustava Ujedinjenih naroda, posebice podatke o različitim sredstvima i tehnologijama uklanjanja mina, te popise stručnjaka, agencija ili nacionalnih kontaktnih mjesta za uklanjanje mina.
7. Države potpisnice mogu tražiti od Ujedinjenih naroda, regionalnih organizacija, drugih Država potpisnica ili drugih nadležnih međuvladinih ili nevladinih foruma pomoć svojim tijelima pri izradi nacionalnog programa deminiranja, kako bi se utvrdilo, između ostalog:
 - a) razmjer i opseg problema protupješačkih mina;
 - b) financijski, tehnološki i ljudski potencijali potrebni za provedbu tog programa;
 - c) predviđeni broj godina potreban za uništenje svih protupješačkih mina u miniranim područjima pod jurisdikcijom ili nadzorom dotične Države potpisnice;
 - d) djelatnosti osvještavanje o opasnosti od mina kako bi se smanjila učestalost ranjavanja ili smrtnih slučajeva uslijed mina;
 - e) pomoć žrtvama mina;
 - f) odnos između vlade dotične Države potpisnice i odgovarajućeg vladinog, međuvladinog ili nevladinog tijela koje će raditi na provedbi tog programa.
8. Svaka Država potpisnica koja daje ili prima pomoć temeljem odredbi ovog članka dužna je surađivati u cilju osiguranja potpune i ekspeditivne provedbe dogovorenih programa pomoći.

Članak 7.

Mjere za osiguranje transparentnosti

1. Svaka Država potpisnica dužna je Glavnom tajniku Ujedinjenih naroda u najkraćem roku, a svakako ne kasnije od 180 dana po stupanju ove *Konvencije* na snagu za tu Državu potpisnicu podnijeti izvještaj o:
 - a) nacionalnim provedbenim mjerama prema Članku 9.;
 - b) ukupnim zalihama svih protupješačkih mina koje ima u vlasništvu ili posjedu, ili pod svojom jurisdikcijom ili svojim nadzorom, uz specifikaciju prema vrsti, količini i, ako je moguće, broju partije za svaku vrstu protupješačkih mina na zalihama;
 - c) u mjeri u kojoj je to moguće, o lokaciji svih miniranih područja na kojima ima ili se sumnja da ima protupješačkih mina u njenom nadležstvu ili pod njenim

nadzorom, uključujući što više pojedinosti glede vrste i količine svake vrste protupješačkih mina na svakom miniranom području i gdje su postavljene;

- d) vrste, količine i, ako je moguće, brojeve partija svih protupješačkih mina što se čuvaju ili prenose radi otkrivanja i obuke u otkrivanju mina, uklanjanju mina ili tehnikama uništavanja mina, ili se prenose radi uništenja, kao i institucije što ih je Država potpisnica ovlastila za čuvanje ili prijenos protupješačkih mina prema Članku 3;
 - e) status programa za preustrojstvo ili prestanak rada pogona za proizvodnju protupješačkih mina;
 - f) status programa uništenja protupješačkih mina prema člancima 4. i 5., uključujući pojedinosti o načinima uništavanja, lokaciju svih mjesta uništenja te primjenjive sigurnosne i ekološke norme kojih se mora pridržavati;
 - g) vrste i količine svih protupješačkih mina uništenih nakon stupanja na snagu ove Konvencije za tu Državu potpisnicu, uključujući specifikaciju količina svih vrsta uništenih protupješačkih mina, prema člancima 4. i 5. zajedno, ako je moguće, s brojevima partija za svaku vrst protupješačkih mina u slučaju uništenja, prema Članku 4.;
 - h) tehničke značajke svih proizvedenih vrsta protupješačkih mina, do mjere u kojoj je to poznato, i onih koje trenutno ima u vlasništvu ili posjedu dotična Država potpisnica koja daje, kad je to razumno moguće, takve vrste podataka kakve mogu olakšati identifikaciju i uklanjanje protupješačkih mina; ti podaci trebaju uključivati barem dimenzije, vrste upaljača, eksplozivni sadržaj, sadržaj metala, fotografije u boji i druge podatke koji mogu olakšati uklanjanje mina; i
 - i) mjere poduzete radi osiguranja neposrednog i učinkovitog upozorenja pučanstvu glede svih područja navedenih u stavku 2. Članka 5.
2. Države potpisnice dužne su jednom godišnje ažurirati podatke prema ovom članku za proteklu kalendarsku godinu, te ih dostaviti Glavnom tajniku Ujedinjenih naroda najkasnije do 30. travnja svake godine.
 3. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda prosljeđuje sve primljene izvještaje Državama potpisnicama.

Članak 8.

Omogućavanje očitovanja o pridržavanju obveza

1. Države potpisnice suglasne su međusobno se savjetovati i suradivati na provedbi odredaba ove Konvencije i raditi zajedno u duhu suradnje kako bi se Državama potpisnicama olakšalo pridržavanje obveza temeljem ove *Konvencije*.

2. Ukoliko jedna ili više Država potpisnica želi razjasniti i nastoji riješiti pitanja vezana za pridržavanja obveza neke druge Države potpisnice, ona može preko Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda podnijeti zahtjev za očitovanjem, pazeći da se izbjegne zlorporaba. Država potpisnica koja primi zahtjev za očitovanjem dužna je preko Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda u roku od 28 dana, Državi potpisnici koja je podnijela takav zahtjev, pružiti sve tražene podatke koji bi mogli pomoći pri razjašnjenju tog pitanja.
3. Ako Država potpisnica koja je podnijela zahtjev ne primi preko Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda odgovor u tom roku, ili odgovor na zahtjev za očitovanjem smatra nezadovoljavajućim, može putem Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda podnijeti predmet na razmatranje sljedećem skupu Država potpisnica. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda prosljeđuje podnesene materijale, uz sve odgovarajuće podatke, svim Državama potpisnicama. Sve takve podatke valja predati Državi potpisnici od koje se traži odgovor, koja ima pravo odgovoriti.
4. Do sazivanja nekog sastanka Država potpisnica svaka od zainteresiranih Država potpisnica može zatražiti od Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda posredovanje pri omogućavanju dobivanja traženog očitovanja.
5. Država potpisnica koja je podnijela zahtjev može preko Glavnog tajnika predložiti sazivanje posebnog sastanka Država potpisnica radi razmatranja pitanja iz zahtjeva. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda potom će izvjestiti sve Države potpisnice o tom prijedlogu i svim podacima koje su dostavile zainteresirane Države potpisnice, sa zahtjevom da se izjasne jesu li za poseban sastanak Država potpisnica radi razmatranja tog pitanja. Ako se u roku od 14 dana od nadnevnika takva priopćenja barem trećina Država potpisnica izjasni za takav poseban sastanak, Glavni tajnik Ujedinjenih naroda sazvat će takav poseban sastanak Država potpisnica u roku narednih 14 dana. Kvorum takva sastanka čini većina Država potpisnica.
6. Skup Država potpisnica ili poseban skup Država potpisnica, ovisno o slučaju, najprije utvrđuje hoće li dalje razmatrati predmet, uzevši u obzir sve podatke koje su dostavile zainteresirane Države potpisnice. Skup Država potpisnica ili poseban saziv Država potpisnica dužan je poduzeti sve kako bi odluku donio jednoglasno. Ako se unatoč svim nastojanjima u tom cilju ne postigne nikakav dogovor, odluka se donosi većinom glasova nazočnih Država potpisnica.
7. Sve Države potpisnice dužne su surađivati sa skupom Država potpisnica ili s posebnim sazivom Država potpisnica u preispitivanju tog predmeta, uključujući svaku misiju poduzetu radi utvrđivanja činjenica i ovlaštenu prema stavku 8.
8. Ako je potrebno dodatno razjašnjenje, skup Država potpisnica ili poseban skup Država potpisnica odobrava misiju za utvrđivanje činjenica i odlučuje o njenim zadaćama većinom glasova nazočnih Država potpisnica. Država potpisnica od koje se traže podaci može u svako doba pozvati misiju za utvrđivanje činjenica na svoje državno područje. Takva se misija odvija bez odluke skupa Država

potpisnica ili posebnog skupa Država potpisnica kojom bi se ta misija odobrila. Misija koja se sastoji od najviše devet stručnjaka imenovanih i potvrđenih prema stavcima 9. i 10., može na licu mjesta ili na drugim mjestima pod jurisdikcijom ili nadzorom Države potpisnice od koje se traže podaci, prikupljati dodatne podatke izravno vezane za pitanje navedenog (ne)pridržavanja odredbi *Konvencije*.

9. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda priprema i ažurira popise imena, državljanstva i drugih odgovarajućih podataka o kvalificiranim stručnjacima što ih dostavljaju Države potpisnice i dostavlja ih svim Državama potpisnicama. Svaki stručnjak naveden na tom popisu smatra se predloženim za sve misije za utvrđivanje činjenica ukoliko neka Država potpisnica u pisanom obliku ne izrazi svoje neprihvatanje. U slučaju neprihvatanja dotični stručnjak ne sudjeluje u misijama za utvrđivanje činjenica na tom teritoriju ili bilo kojem drugom mjestu pod jurisdikcijom ili nadzorom Države potpisnice koja je dala prigovor, ukoliko se tako izjasnila prije imenovanja dotičnog stručnjaka za takve misije.
10. Po primitku nekog zahtjeva sa skupa Država potpisnica ili posebnog skupa Država potpisnica, Glavni tajnik Ujedinjenih naroda nakon konzultacija s državom potpisnicom koja je podnijela zahtjev imenuje članove misije, uključujući njezinog voditelja. Državljeni Države potpisnice koja je zatražila misiju za utvrđivanje činjenica ili na koju se ova izravno odnosi ne mogu se imenovati u misiju. Članovi misije za utvrđivanje činjenica uživaju povlastice i imunitete temeljem članka VI *Konvencije o povlasticama i imunitetima Ujedinjenih naroda*, usvojene 13. veljače 1946.
11. Nakon obavijest, i najmanje 72 sata unaprijed, članovi misije za utvrđivanje činjenica doći će čim budu mogli na teritorij Države potpisnice od koje se traže podaci. Država potpisnica od koje se traže podaci dužna je poduzeti sve potrebne upravne mjere kako bi primila, prevezla i smjestila misiju, te je odgovorna pobrinuti se za maksimalnu sigurnost misije dok ova boravi na teritoriju pod njezinim nadzorom.
12. Ne dovodeći u pitanje suverenosti Države potpisnice od koje se traže podaci, misija za utvrđivanje činjenica može na teritorij dotične Države potpisnice dovesti potrebnu opremu koja će se koristiti isključivo za prikupljanje podataka o pitanju navedenog (ne)pridržavanja obveza. Prije svog dolaska misija je dužna izvijestiti dotičnu Državu potpisnicu o opremi koju namjerava koristiti tijekom utvrđivanja činjenica.
13. Država potpisnica od koje se traže podaci dužna je poduzeti sve kako bi misiji za utvrđivanje činjenica omogućila razgovor sa svim odgovarajućim osobama koje bi mogle pružiti podatke u svezi s pitanjem navedenog (ne)pridržavanja obveza.
14. Država potpisnica od koje se traže podaci dužna je dopustiti pristup misiji za utvrđivanje činjenica svim područjima i postrojenjima pod njezinim nadzorom gdje se može očekivati da će se prikupiti činjenice relevantne za pitanje pridržavanja obveza. Ovo podliježe poštovanju svih mjera koje Država potpisnica smatra potrebnim za:

- a) zaštitu osjetljive opreme, podataka i područja;
- b) zaštitu svih ustavnih obveza što ih Država potpisnica od koje se traže podaci eventualno ima glede vlasničkih prava, istraga i zapljena, ili drugih ustavnih prava; ili
- c) fizičku zaštitu i sigurnost članova misije za utvrđivanje činjenica.

Ako Država potpisnica od koje se traže podaci, poduzima takve mjere, dužna je uložiti sve razumne napore kako bi pokazala da se alternativnim sredstvima pridržava obveza iz ove *Konvencije*.

- 15. Misija za utvrđivanje podataka ne može se zadržati na teritoriju dotične Države potpisnice više od 14 dana, a na nekom određenom lokalitetu više od sedam dana, ukoliko se drukčije ne dogovori.
- 16. Svi podaci dani u povjerenju, ako se ne odnose na predmet misije za utvrđivanje činjenica, tretiraju se povjerljivima.
- 17. Misija za utvrđivanje činjenica dužna je preko Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda izvjestiti o svojim nalazima skup Država potpisnica ili poseban skup Država potpisnica.
- 18. Skup Država potpisnica ili poseban saziv Država potpisnica razmatra sve relevantne podatke, uključujući izvještaj misije za utvrđivanje činjenica, te može zatražiti od Države potpisnice od koje se traže podaci da u određenom roku poduzme mjere za rješavanje pitanja ispunjavanja obveza. Država potpisnica od koje se traže podaci dužna je izvjestiti o svim mjerama poduzetim u odgovoru na takav zahtjev.
- 19. Skup Država potpisnica ili poseban skup Država potpisnica može predložiti zainteresiranim Državama potpisnicama puteve i načine daljnjeg objašnjenja ili rješenja predmeta koji se razmatra, uključujući pokretanje odgovarajućih postupaka u skladu s međunarodnim pravom. U slučajevima kad se utvrdi da je pitanje o kojem je riječ posljedak okolnosti izvan kontrole Države potpisnice od koje se traže podaci, skup Država potpisnica ili poseban skup Država potpisnica može preporučiti odgovarajuće mjere, uključujući mjere suradnje prema Članku 6.
- 20. Skup Država potpisnica ili poseban skup Država potpisnica dužan je poduzeti sve kako bi jednoglasno donosio odluke o koje ima je riječ u stavcima 18. i 19., a ukoliko to nije moguće dvotrećinskom većinom glasova nazočnih Država potpisnica.

Članak 9.

Nacionalne provedbene mjere

Svaka Država potpisnica dužna je poduzeti sve odgovarajuće zakonske, upravne i druge mjere, uključujući nametanje kaznenih sankcija, kako bi spriječila ili obustavila svaku djelatnost što je poduzimaju osobe u njenom nadležstvu ili pod njenim

nadzorom ili se obavlja na njenom državnom području, a zabranjena je Državi potpisnici temeljem ove *Konvencije*.

Članak 10.
Rješavanje sporova

1. Države potpisnice dužne su savjetovati se i surađivati jedna s drugom kako bi riješile bilo kakav spor što bi mogao nastati glede primjene ili tumačenja ove *Konvencije*. Svaka Država potpisnica može iznijeti takav spor pred skup Država potpisnica.
2. Skup Država potpisnica može pridonijeti rješavanju spora svakim sredstvom koje smatra primjerenim, uključujući ponudu svojih usluga, pozivajući Države koje su stranke u sporu da odaberu postupak rješavanja spora i preporuče rok dogovorenog postupka.
3. Ovaj Članak ne dovodi u pitanje odredbe ove *Konvencije* o omogućavanju očitovanja o pridržavanju obveza.

Članak 11.
Sastanci Država potpisnica

1. Države potpisnice redovno se sastaju kao bi razmatrale sva pitanja u svezi s primjenom ili provedbom ove *Konvencije*, uključujući:
 - a) djelovanje i status ove *Konvencije*;
 - b) probleme što proizlaze iz izvještaja podnesenih prema odredbama ove *Konvencije*;
 - c) međunarodnu suradnju i pomoć prema Članku 6.;
 - d) razvitak tehnologija za uklanjanje protupješačkih mina;
 - e) prijedloge Država potpisnica prema Članku 8.; i
 - f) odluke o prijedlozima Država potpisnica kako je predviđeno Člankom 5.
2. Prvi sastanak Država potpisnica saziva Glavni tajnik Ujedinjenih naroda u roku od godine dana od stupanja ove *Konvencije* na snagu. Naredne sastanke saziva Glavni tajnik Ujedinjenih naroda jednom godišnje do prve revizijske konferencije.
3. Pod uvjetima izloženim u Članku 8. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda saziva poseban skup Država potpisnica.
4. Države koje nisu potpisnice ove *Konvencije*, kao i Ujedinjeni narodi, druge odgovarajuće međunarodne organizacije ili institucije, regionalne organizacije,

Međunarodni odbor Crvenog križa i odgovarajuće nevladine organizacije mogu se pozvati na te sastanke kao promatrači, prema usuglašenom poslovniku.

Članak 12.
Revizijske konferencije

1. Revizijsku konferenciju saziva Glavni tajnik Ujedinjenih naroda pet godina nakon stupanja ove *Konvencije* na snagu. Daljnje revizijske konferencije saziva Glavni tajnik Ujedinjenih naroda ako to traži jedna ili više Država potpisnica, pod uvjetom da razmak između revizijskih konferencija ne može biti manji od pet godina. Sve Države potpisnice ove *Konvencije* pozivaju se na svaku revizijsku konferenciju.
2. Svrha je revizijske konferencije:
 - a) preispitivanje djelovanja i statusa *Konvencije*;
 - b) razmatranje potrebe za daljnjim sastancima Država potpisnica i vremenskog razmaka među tim sastancima koji se spominju u stavku 2. Članka 11.;
 - c) odlučivanje o prijedlozima Država potpisnica kako je predviđeno Člankom 5.; i
 - d) usvajanje u konačnom izvještaju, ako je potrebno, zaključaka vezanih za provedbu ove *Konvencije*.
3. Države koje nisu potpisnice ove *Konvencije*, kao i Ujedinjeni narodi, druge odgovarajuće međunarodne organizacije ili institucije, regionalne organizacije, Međunarodni odbor Crvenog križa i odgovarajuće nevladine organizacije mogu se pozvati na svaku revizijsku konferenciju kao promatrači, u skladu s usuglašenim Poslovnikom.

Članak 13.
Izmjene i dopune

1. Svaka Država potpisnica može predložiti izmjene i dopune ovoj *Konvenciji* u bilo koje vrijeme nakon njezina stupanja na snagu. Svaki prijedlog izmjena i dopuna upućuje se depozitaru koji ga dostavlja svim Državama potpisnicima i traži njihovo mišljenje treba li sazvati konferenciju za izmjene i dopune kako bi se razmotrio taj prijedlog. Ako većina Država potpisnica obavijesti depozitara najkasnije 30 dana od dostave kako podupire daljnje razmatranje tog prijedloga, depozitar saziva konferenciju o izmjenama i dopunama na koju poziva sve Države potpisnice.
2. Države koje nisu potpisnice ove *Konvencije*, kao i Ujedinjeni narodi, druge odgovarajuće međunarodne organizacije ili institucije, regionalne organizacije, Međunarodni odbor Crvenog križa i odgovarajuće nevladine organizacije mogu se pozvati na svaku konferenciju o izmjenama i dopunama kao promatrači, u skladu s usuglašenim Poslovnikom.

3. Konferencija o izmjenama i dopunama održava se neposredno nakon sastanka Država potpisnica ili revizijske konferencije, ukoliko većina Država potpisnica ne zatraži da se ona održi ranije.
4. Sve izmjene i dopune ovoj *Konvenciji* usvajaju se dvotrećinskom većinom glasova Država potpisnica nazočnih na konferenciji o izmjenama i dopunama. O svakoj tako usvojenoj izmjeni i dopuni depozitar izvještava Države potpisnice.
5. Neka izmjena ili dopuna ovoj *Konvenciji* stupa na snagu za sve Države potpisnice ove *Konvencije* koje su je prihvatile po pohrani kod depozitara isprava o prihvaćanju većine Država potpisnica. Nakon toga stupa na snagu za svaku preostalu Državu potpisnicu danom pohrane isprave o prihvaćanju dotične Države potpisnice.

Članak 14. *Troškovi*

1. Troškove sastanaka Država potpisnica, posebnih saziva Država potpisnica, revizijskih konferencija i konferencija o izmjenama i dopunama snose Države potpisnice i Države koje nisu potpisnice, a na njima sudjeluju, u skladu s primjereno prilagođenim obračunskim kriterijima Ujedinjih naroda.
2. Troškove Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda prema člancima 7. i 8., te troškove misija za utvrđivanje činjenica snose Države potpisnice prema primjereno prilagođenim obračunskim kriterijima Ujedinjenih naroda.

Članak 15. *Potpis*

Ova *Konvencija*, sastavljena u Oslu, Norveška, 20. rujna 1997. godine, otvorena je za potpis svim Državama u Ottawi, Kanada od 3. do 4. prosinca 1997. i u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku od 5. prosinca 1997. do njenog stupanja na snagu.

Članak 16. *Ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje*

1. Ova *Konvencija* podliježe ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju Potpisnica.
2. Ona je otvorena za pristupanje svakoj Državi koja nije potpisala *Konvenciju*.
3. Instrumenti ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja pohranjuju se kod depozitara.

Članak 17.
Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana šestog mjeseca nakon onog u kojem je pohranjen četrdeseti instrumenat ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja.
2. Za svaku Državu koja svoj instrument ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja pohrani nakon datuma pohrane četrdesetog instrumenta ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja Konvencije ili pristupanja ovoj *Konvenciji* stupa na snagu prvoga dana šestog mjeseca nakon datuma kad je dotična Država pohranila svoj instrumenat ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja.

Članak 18.
Privremena primjena

Svaka Država može u vrijeme svoje ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja izjaviti kako će privremeno primjenjivati stavak 1. Članak 1. ove *Konvencije* do njezina stupanja na snagu.

Članak 19.
Ograde

Članci ove *Konvencije* ne podliježu ogradama.

Članak 20.
Trajanje i istupanje

1. Ova *Konvencija* neograničenog je trajanja.
2. Svaka Država potpisnica, koristeći svoju nacionalnu suverenost, ima pravo istupiti iz ove *Konvencije*. Ona će o takvu istupanju izvijestiti sve ostale države potpisnice, depozitara i Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda. Instrumenat o istupanju treba uključivati cjelovito objašnjenje razloga koji su naveli na takvo istupanje.
3. Ovakvo istupanje dobiva valjanost tek šest mjeseci nakon što je depozitar primio instrumenat o istupanju. Ukoliko, međutim, po isteku tog šestomjesečnog razdoblja dotična Država potpisnica sudjeluje u oružanom sukobu istupanje ne može dobiti valjanost prije okončanja tog oružanog sukoba.
4. Istupanje neke Države potpisnice iz ove *Konvencije* ne smije ni na koji način utjecati na dužnosti Država da nastave ispunjavati obveze preuzete temeljem bilo kojeg relevantnog propisa međunarodnog prava.

Članak 21.
Depozitar

Ovime se Glavni tajnik Ujedinjenih naroda određuje depozitarom ove *Konvencije*.

Članak 22.
Vjerodostojni tekstovi

Izvornik ove *Konvencije*, kojeg su arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španjolski tekst podjednako vjerodostojni, pohranjuje se kod Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.